

**Matija Tomc** (1899–1986), duhovnik in skladatelj, se je sprva šolal v Novem mestu, kjer se je v prvem razredu gimnazije učil harmonij, violino in klavir pri Ignaciju Hladniku. V drugi letnik gimnazije je prišel na Škofijsko klasično gimnazijo v Šentvid. Igral je violo in rog, pozneje tudi orgle. Po maturi leta 1920 je vstopil v bogoslovje, kjer je vodil več pevskih sestavov. Posvečen je bil leta 1923 in zatem postal kaplan v Mokronogu. Jeseni 1925 je prevzel delo vzgojitelja v Zavodu sv. Stanislava in tam vodil pevski zbor. Pozneje se je odločil za študij kompozicije in orgel na Dunaju. Po vrnitvi je bil od leta 1930 do 1945 profesor na Škofijski klasični gimnaziji v Šentvidu in na Klasični gimnaziji v Ljubljani. Po ukinitvi gimnazije je še eno leto ostal v Ljubljani, potem pa je odšel v Domžale. Poučeval je orgle na konservatoriju in na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Leta 1948 je prenehal s pedagoškim delom, nato je bil vse do leta 1973 župnik v Domžalah. Pisal je cerkveno in posvetno glasbo. V svoja dela je vpletal ljudske motive in se pri cerkvenih oblikah odmaknil od ceciljanstva. Njegov opus obsega maše, rekvieme, oratorije, številne sakralne pesmi za liturgično rabo in zajetno zbirko skladb za orgle. Napisal je sedem kantat, najpomembnejše so Slovenski božič (1940), Križev pot (1942) in Stara pravda (1956). Leta 1947 je napisal opero Krst pri Savici. Je tudi avtor številnih skladb za instrumente s spremljavo klavirja, simfonični orkester in razne zborovske sestave.